

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Avreliannensi Et Antisiodorensi Episcopis, & magistro W. de Viennæ
Canonico Antisiodorensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

rint nominati, tam monachi quàm Templarij & alij, si se gratia, odio vel timore subtraxerint, per districtionem eandem appellatione remota cogatis veritati testimonium perhibere. Nullis litteris obstantibus, si quæ apparuerint præter assensum partium à sede apostolica impetrata. Quòd si non omnes his exequendis &c. duo vestrum &c. usque exequantur. Datum Laterani x v. Kalend. Martij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

*AVRELIANENSI ET ANTISIODORENSI
Episcopis, & magistro W. de Vienna
Canonico Antisiodorensi.*

*Epist. 158.
Beneficiorum
superfluitas
damnaia.*

Intellecã ratione quam nobis venerabilis frater noster Remensis Archiepiscopus & ejus condelegati miserunt super controversia quæ de præbenda Trecentis Ecclesie vertitur inter venerabilem fratrem nostrum Trecentem Episcopum & dilectum filium Cancellarium Senonensem non duximus eidem Episcopo aliud rescribendum nisi quòd idem Episcopus diligenter advertat qua ratione sustinere possemus ut ipse aliquod ecclesiasticum beneficium cuiquam de cetero personæ concedat plura beneficia obtinenti, si propterea nolit ad mandatum nostrum præfato * Cancellario in Ecclesia sua conferre præbendam quia plura dinoscitur beneficia obtinere. Licet enim circa eandem personam beneficiorum sit semper superfluitas improbanda, nonnunquam tamen est toleranda pluralitas, statu personæ provida consideratione pensato. Quare idem prudenter attendat utrum magis expediat ut eidem Cancellario ex mandato nostro liberalitatem exhibeat conferendo præbendam quàm ex suo judicio necessitatem incurrat ut ultrà non possit alicui plura beneficia obtinenti ecclesiasticum beneficium largiri, nisi fuerit sufficienter ostensum quòd ipse superflua beneficia secundum suum statum possideat. Quod ex eo forsan non poterit ostendi de facili; quoniam etsi plures præbendas obtineat, ipse tamen penè nullam habere proponitur cujus proventus liberè possit percipere nisi residentiam in ea faciat personalem. Et ex hoc fortassis pendet judicium utrum & pro Trecenti præbenda condignè recompensatum extiterit in præbenda Remensi. Quicquid ergo super his duxerit faciendum, nobis infra tres menses post susceptionem litterarum nostrarum absque dilatione rescribat. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatinus dictum Episcopum

** Suprà Cancellario*

ad hoc moneatis attentius & efficaciter inducatis. Quòd si non omnes &c. duo vestrum &c. usque exequantur. Datum Laterani x v. Kal. Martij, pontificatus nostri anno quartodecimo.

GEBENNENSI EPISCOPO.

Tu nos duxit fraternitas consulendos utrum illorum sufficiat testimonium ad matrimonium dirimendum qui consanguinitatis gradus ab avunculo & nepote videlicet fratris filio vel sororis, cum de fratribus vel superioribus nihil noverint vel audierint, inceperint computare. Nos igitur inquisitioni tuæ taliter respondemus, quòd cum conjugium multum favoris obtineat, testes qui ad divorcium celebrandum producti consanguinitatis computant gradus, à stirpe debent incipere, id est, à parentibus vel germanis, & sic per ordinem distinguere gradus, nominibus propriis vel æquipollentibus indicibus designando personas; præsertim cum sæpius testimonium perhibeat de auditu, quod quia minus est validum, non est in articulo hujusmodi nimium laxanda facultas; cum qua ratione computationem inciperent à secundo, eadem ab ulterioribus possent gradibus inchoare. Consequenter autem quaesisti, ut cum quidam mulierem quandam aliter inducere nequivisset ut sibi commiseretur carnaliter nisi desponsaret eandem, nulla solemnitate adhibita vel alicujus præsentia dixit illi, *Te Johannes desponsat*, cum ipse Johannes minimè vocaretur, sed finxit se vocari Johannem, non credens esse conjugium, eò quòd ipse non vocaretur hoc nomine, nec haberet propositum contrahendi, sed copulam tantum extorquendi carnalem, utrum inter prædictos sit matrimonium celebratum, cum mulier consenserit & consentiat in eandem, & ille dissenserit & dissentiat, nec aliud quicquam egerit quàm quod superius est expressum, nisi quòd cognovit eandem. Super quo fraternitati tuæ taliter respondemus, quòd cum præfatus vir dictam desponsavit mulierem in propria quidem persona, etsi sub nomine alieno, quo tamen vocari se finxit, & inter eos carnalis sit copula subsæcuta, videretur fortè pro conjugio præsumendum, nisi tu nobis expressè scripisses quòd ille nec proposuit nec consensit illam ducere in uxorem. quod qualiter tibi constiterit non videmus. Nos tamen quid juris sit rescribentes, hoc dicimus, quòd si res ita se habuerit, videlicet quòd ille nec proposuit eam ducere in uxorem